

ماده ۱۵ - پس از صدور رأی از طرف هیئت در صورتی که مالک به انتقال ملک و تحویل آن رضایت ندهد پس از سپردن تمام قیمت ملک و خسارات در صندوق دادگستری به دستور هیئت، دادستان شهرستان محل وقوع ملک سند انتقال ملک را از طرف مالک امضاء و ظرف یک ماه دستور تخلیه و تحویل ملک را به سازمان یا مؤسسه خریدار خواهد داد. هزینه تنظیم سند بر عهده خریدار است و مالک از پرداخت مالیات انتقال املاک غیرمنقول معاف خواهد بود ولی مالیات ارزش سرقفلی که جزء قیمت کارشناسی ذکر شده است وصول خواهد شد.

تبصره - هرگاه ملک مورد نظر در تصرف مستأجر و محل سکناى او باشد دادستان شهرستان به تشخیص خود می‌تواند تا دو ماه برای تخلیه ملک مهلت دهد.

ماده ۱۶ - در صورتی که ملک در رهن یا وثیقه نباشد وجه سپرده شده در صندوق دادگستری به دستور دادستان شهرستان محل وقوع ملک به مالک پرداخت می‌شود. در غیر این صورت به دستور دادستان تا حد بهای تعیین شده از دین مالک در وجه طلبکار تأمین و رهن یا وثیقه ملک فک و سند انتقال تنظیم می‌گردد.

هرگاه ملک مجهول‌المالک باشد یا مالکیت آن مورد اختلاف باشد، وجه سپرده شده بعد از مشخص شدن مالک قانونی به وی تأدیه خواهد گردید.

ماده ۱۷ - چنانچه سازمان یا مؤسسه خریدار ظرف شش ماه از تاریخ ابلاغ رأی هیئت مبلغ بهای تعیین شده را در صندوق دادگستری توزیع نکند به تقاضای مالک رأی صادره بی‌اعتبار و ملغی‌الاثراً خواهد شد و مالک می‌تواند استرداد ملک را از هیئت‌های مذکور تقاضا نماید.

ماده ۱۸ - کلیه قوانین و مقرراتی که با این قانون مغایر است در آن قسمت که مغایرت دارد نسخ می‌شود.

◀ **آیین‌نامه اجرایی ماده ۱۴ لایحه قانونی نحوه واگذاری و احیاء اراضی در حکومت جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۵۸/۹/۲۶**

شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران در جلسه مورخ ۱۳۵۸/۹/۲۶ بنا به پیشنهاد شماره ۱۳۱۷.۳۱۰ مورخ ۱۳۵۸/۹/۲۴ وزارت کشاورزی و عمران روستایی، آیین‌نامه اجرایی ماده (۱۴) قانون مزبور را به شرح زیر تصویب نمودند:

اجاره‌بهای سالانه اراضی قابل واگذاری با توجه به حداکثری که برای هر هکتار اراضی در هر منطقه به شرح زیر تعیین شده است^۱ و با در نظر گرفتن شرایط اقلیمی و نوع فعالیت پیشنهاد شده، به وسیله کمیسیون ماده ۱۲ تعیین می‌گردد:

الف: میزان اجاره‌بهای یک سال یک هکتار از اراضی قابل واگذاری برای فعالیت‌های کشاورزی به تفکیک نوع فعالیت، نوع اراضی در مناطق مختلف کشور

ب: اجاره‌بهای یک ساله اراضی قابل واگذاری برای مصارف غیر کشاورزی با در نظر گرفتن ارزش معاملاتی اراضی هر منطقه و با توجه به تناسب درجه انتفاعی طرح و تأسیسات مربوط در هر مورد به تشخیص کمیسیون ماده ۱۲ قانون تعیین خواهد گردید، در هر حال از ۱/۱۰ ارزش معاملاتی منطقه تجاوز نخواهد کرد.

تبصره ۱ - هر پنج سال یک بار در مورد اجاره‌بهای مذکور در این آیین‌نامه تجدید نظر خواهد شد و مبنای محاسبه مدت، تاریخ تصویب قانون نحوه واگذاری و احیای اراضی در حکومت جمهوری اسلامی ایران (۱۳۵۸/۶/۲۵) می‌باشد.

تبصره ۲ - بهای واگذاری قطعی اراضی (موضوع ماده ۱۵ قانون) ده برابر اجاره بهای معین شده برای سال انتقال قطعی اراضی می‌باشد.

تبصره ۳ - واگذاری اراضی موضوع قانون به بانک توسعه کشاورزی ایران برای اجرای برنامه‌های تولیدی مرتبط با وظایف وزارت کشاورزی و عمران روستایی در مشارکت با بخش خصوصی مجانی بوده و ارزش معاملاتی این‌گونه اراضی به‌عنوان سرمایه غیرنقدی بانک در شرکت‌های یاد شده به حساب می‌آید.

تبصره ۴ - هزینه تنظیم سند واگذاری و هزینه‌های تعیین قیمت در محل‌هایی که ارزش معاملاتی اراضی معین نشده است و یا این‌که برحسب تشخیص کمیسیون موضوع ماده ۱۲ محتاج تجدید نظر است بر عهده متقاضی می‌باشد.

◀ **آیین‌نامه اجرایی ماده ۱۸ لایحه قانونی نحوه واگذاری و احیاء اراضی در حکومت جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۵۸/۹/۲۶**

شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران در جلسه مورخ ۱۳۵۸/۹/۲۶ بنا به پیشنهاد شماره ۳۱۰. ۱۳۱۷ مورخ ۱۳۵۸/۹/۲۴ وزارت کشاورزی و عمران روستایی، آیین‌نامه اجرایی ماده ۱۸ قانون مذکور را به شرح زیر تصویب نمودند:

الف: مصارف و فعالیت‌های غیر کشاورزی از نظر واگذاری اراضی موضوع قانون عبارتند از:

۱ - شهرک‌سازی - ساختمان‌ها و تأسیسات مسکونی و شرکت‌های تعاونی مسکن وابسته به دولت و همچنین مجتمع‌های مسکونی و سازمانی مربوط به بنیادهای عام‌المنفعه رسمی و ثبت شده.

۲ - احداث راه‌ها و طرق ارتباطی و ترمینال‌ها که به وسیله بخش خصوصی و مؤسسات غیردولتی احداث می‌شود با شرط استفاده عموم.

۳ - کارخانجات، تأسیسات وابسته به صنایع، بهره‌برداری از معادن و تأسیسات مربوط به استخدام و تبدیل فرآورده‌های معدنی با مراعات ضوابط قانون اساسی درباره معادن.

۴ - تأسیسات فرهنگی، آموزشی، مذهبی و مؤسسات ورزشی غیردولتی

۵ - ایجاد فضای سبز، گردشگاه‌ها، تفرج‌گاه‌های عمومی، جنگل دست‌کاشت، و مؤسسات جنبی مربوط به آن‌ها.

۶ - ایجاد بیمارستان‌ها و آزمایشگاه‌ها، گورستان‌ها، غسالخانه‌ها، آسایشگاه‌ها و سایر تأسیسات بهداشتی و رفاهی عمومی.

۷ - احداث مراکز خدمات عمومی از قبیل میدان‌ها، سردخانه‌ها، انبارهای عمومی و همچنین فضاهای نگهداری کالا

و بارگیری در بنادر.

ب: اولویت‌های استفاده از اراضی موضوع قانون برحسب نوع اراضی و نوع استفاده به قرار زیر است:

۱ - اراضی دارای استعداد کشاورزی (خاک‌های درجه ۱ و ۲ و ۳ در نظام طبقه‌بندی خاکشناسی و حاصلخیزی

خاک) با رعایت تقدم و به ترتیب:

- برای کشت و زرع.